

כ"ח באייר - יום ירושלים

חיילים ואזרחים רוקדים ליד הכותל, לאחר שחרורו

מזל טוב... מזל טוב

{ ימי-הולדת }
{ } { } { } { } { } { } { }

28.5 אסף מסר
אורן קולינס
צביה ברודי (פופש)
ששון מרקוסון
כדמל וינקלר
גב' לודנה דבולט
אוריון הרמן (נכד של ג' דיפקינד)

29.5 גב' פאני בודטון
יגאל בן-חיים
נואית ברוד
נדב עמית
אסא ארנברג
[מעין דוארי - נכדים של]
[תור דוארי - ב' דוארי]

30.5 בתיה ריינס
דיימונד סולומון
רמי גולן
דונית הרמץ
עדי שוורץ
אלה כורדיאן (נכזה של שרק)
עונגי מדד (נכדה)

31.5 גב' יסיליה ברגמן
אביב רוזנקרנץ
קלייר בן-דוד

1.6 הדי ברק
לן וינטראוב
מרב בן-אבי
נעמה מרר

2.6 יעל וינקלר (נתן)
ענת גוטר
עידית אזרן (שינגזיכט)
יודי המאירי (נכד)

3.6 מיכל המאירי
שרי רביב (בילגורדי)

{ ימי-נישואין }
{ } { } { } { } { } { } { }

29.5 יעל ואהרון לוין
30.5 אורה (בן-צבי) ואד ליבוביץ
1.6 דונית ואיוני הרמץ
2.6 דותי ואיתן גדליזון
3.6 מריון ולז גרשמן

היום

יום 1 26.5 בשעה 19:30

ערב חברתי בבריכה

עם מוסיקה משנות ה-60

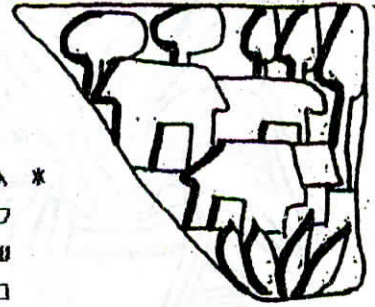
וגלידה (בפעמים שונים)

הביאו בגדי-ים - יהיה מה לעשות במים.
ועדת-תרבות

מה נשמע?

* גיליתי שהספריה שלנו מספקת שרותים לא דק לאוכלוסית הכפר. פעם בחודש מופיעה קבוצה של חברות מנאות מדרכי ומחליפה ספרים. בקיבוצם אין מדור לאנגלית בספריה, ומסתבר שגם שם יש "גדופיס" לשפה זו. האם יש כאן ניצנים של מרכז-דנוח חדש?

* לחברים שנאנחו השבוע: "לא זכור לי חום כזה בסוף מאי", היה על מה להסתמך מטעם השרות המטאורולוגי התבשרנו שמאז שנת 1942 (!!!) לא נמדדו מידות חום כאלו עוד בתחילת הקיץ. נא להרבות בשתייה.

* בסיבוב טלפוני מהיר אצל חלק מענפי החקלאות, קיבלתי את התגובות הבאות: דוני ג.: "הפרדס לא אוהב את זה, אבל פשוט נותנים לו יותר מים. זה פחות קדיטי מהאבוקדו." בינתיים שמעתי ממקור אחר, שהשבוע עובדים שם מ-22:00 בלילה. דני פ' לא מתרגש: אני יודע? זה יכול לגרום נזק...כן." צמחי-מרפא לפי אודי א., מתמודדים יפה, אם דק נותנים להם את מנת המים הדרושה.

* ישבתי ליד חיימקה הבוקד והוא זוכר בתור לולן (אולי בשנת 1942), שהיה מביא דליים של מים, שופך על גג הלול וגם טובל את הפרגיות בדלי באותה הזדמנות...

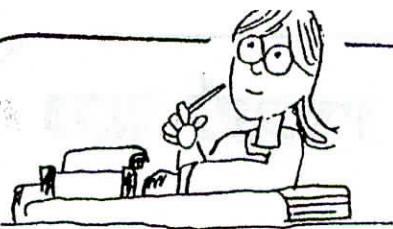
* בתערוכה "טכנולוגיה-1995", שהתקיימה בגני-התערוכה בתל-אביב, נמשך קהל רב אל ביתן "הבונים" - בעיקר בגלל הטילון. כך מספר הנרי ש' שישב בביתן יום אחד השבוע. "מה משמע טילון? חילקתם שם גלידות?" התפלאתי. אך כנראה שזהו טיל קטן של התעשייה-הצבאית, שאנחנו מייצרים לו חלקים, טיל-הטייה נגד מכ"ם עויין. בביתן שלנו, שעוצב ע"י מקצוען מבחוץ, דרך אגב, הוצג הטיל בהבלטה.

* לפני כמה ימים מצא ויקטור בז צעיר במפעל. ילדי התלתון-הבוגר על מחנכיהם, התנדבו לנסות להצילו. כדגע הוא נמצא בכלוב שם ולא חסרים לו מאכילים ושומרים. נקווה שהמאמצים יזכרו בהצלחה.

* בבי"ס "מבוא-הגליל", התחילו כל המחזוריים לעבוד על נושא מאד אקטואלי - "השלום". בספריה/מרכז-לימודי, אפשר להפעיל משחקי מחשב בנושא, לשמוע שירי שלום בקלטת, לראות סרטי-וידאו קשורים לנושא, לשחק משחקים - ולגדולים יותר, לעבוד על מפת האזור, תולדות הסכסוך עם שכנינו, ולהתייחס לשאלות כגון: עתיד-האזור. גם מסיבת הסיום תוקדש לאותו נושא. מי יתן והעתיד שלהם באמת יהיה בטוח יותר. ולכולנו - סוף שבוע קריר ונעים.

שבת שלום

אנגה

נכון לעכשיו

יום ירושלים:

מספר שנותי בכפר-הנשיא עולה על מספר השנים שבהן חייתי בירושלים. ובכל זאת, אני ירושלמית. גם בעיני חברי כפר-הנשיא אני ירושלמית: בכל פעם שמישהו מחפש מקום לינה בירושלים הוא מבקש ממני המלצה על בית-מלון או אכסניה בירושלים, למרות שמעולם לא לנתי בבית-מלון בירושלים, ואת אכסניות הנוער בעיר אני מכירה מהטיוולים השנתיים שליוויתי כמורה... גם לא כל כך כדאי להתייעץ אתי לגבי "איך כדאי לנסוע ממקום למקום בעיר". כי אני מכירה את העיר שהיתה אולי רבע ממה שהיא היום, אני זוכרת אותה מהתקופה שהר הצופים היה מקום שהוא יותר רחוק מן הירח, ושצריך היה מאד להזהר כאשר מסתובבים בשכונת מוסררה, כי הלגיונרים הירדנים עשויים לצלוף בך מן החומה. רמת-רחל היתה בקצה העולם, ורמות אשכול? מה זה? והיום כשאתה נוסע מרמות אשכול לרמת-רחל, אתה חולף ביעף ליד מעבר מנדלבאום, אבל מעבר מנדלבאום קיים רק בזכרונותיהם של זקני העיר.

היום, כשעיקר ארועי פסטיבל ישראל מתקיימים בירושלים, אני זוכרת את הימים שבעיר היו שני בתי-קולנוע בלבד, בשעות הערב היו הרחובות ריקים מאדם, ורק היו מתמלאים לכמה דקות כשהיו מתחלפות המשמרות בין הצגה ראשונה להצגה שניה בקולנוע.

התל-אביבים תמיד היו לועגים לנו ושואלים: "מה יש לעשות ברחובות בירושלים אחרי חשיכה?" ואנחנו היינו שואלים: "מה בכלל צריך לעשות ברחובות אחרי חשיכה?"

ואם תמשכו אותי בלשון עוד הרבה, בוודאי אמלא שורות רבות של נוסטלגיה, כי, כפי שאמרתי לכם: אני ירושלמית.

לא לנשים בלבד:

מיום שנוסד הקיבוץ הוויכוח על מקומה של האשה (או החברה) אינו מסתיים. בין הנשים ניתן לשמוע אמירות כגון: "אנחנו חיים בחברה קבוצית שהיא אמורה להיות שוויונית, ובקטע הזה של הנשים הקיבוץ "פישל" בגדול", לעומת אמירה: "הנשים הרוצות בכך, איש לא עצר אותן מלהתקדם".

באזורנו מתקיים פורום המתכנס פעם בכמה שבועות לדיון בדרכים לקדם את מעמדה של החברה בקבוץ, זאת בנוסף לפעילותו הקבועה של ראש המועצה, ולנסי, שבכל פעם שצריך לאיש תפקיד מסויים, הוא הראשון המחפש נשים (מתאימות!) לתפקיד.

כשמעתי בחדשות את האמירה של מפקד בכיר בצ.ה.ל. שרמתן של קצינות השלישות בצבא עולה על הרמה של הקצינים הגברים, לא התפלאתי מתוכן הדברים, אבל הייתי ממש מופתעת לשמוע זאת מפי גבר במוסד הכי מצ' ואיסטי במדינתנו.

איפה אם כן מקור הבעיה?

יש הגורסים שמקור הבעיה הוא בחינוך, המנציח סטראוטיפים מינ יים בחברה שלנו.

אחת מהנשים אשר מתמודדת באופן אינטיליגנטי ומעניין עם השאלה החינוכית הזאת היא יהודית אברהמי-עינת, שהוציאה לאור לפני כמה שנים ספר בשם "היא והוא בכיתה". הפורום האזורי לקידום החברה ייפגש בשבוע הבא עם יהודית

נכון לעכשיו

אברהמי-עינת, ואני ממליצה לכל מי שהנושא מעניין אותו להצטרף לפגישה. פרטים על לוח-המודעות.

מה נתתי לילדי?

מפעם לפעם יושב אתי במשרד חבר, ומעלה את כאבו על כי אינו יכול לתת לילדיו בחוץ מה שכל אחד בעיר נותן לילדיו. ואני שואלת את עצמי: אולי אני לא בסדר כי אין לי שום רגשי אשם בנושא?

לפני שנים רבות כשהתחתנה בת-משק עם בן-עיר, אמר אבי הכלה לאבי החתן: "אני נותן לזוג הצעיר דירה בכפר-הנשיא". מבחינה זאת דבר עדיין לא השתנה, ובנים הבוחרים באופציה של מגורים בכפר-הנשיא מקבלים כאן דירה.

זה אולי לא נשמע רציני, זה אולי לא נמדד בכסף, זה אולי לא עונה על צורך ההורים להעניק לילדיהם. אז אני עושה חשבון של כסף, כמה נותן הקיבוץ ב"מסלול בנים" ואני מגיעה לסכומים של 60,000 ש"ח ואף למעלה מזה.

אולי, כדי שההורה ירגיש טוב יותר עם עצמו בנושא זה, צריך להפריט גם את "מסלול הבנים"? אולי, במקום שהקבוץ יתן 60,000 ש"ח ויותר, צריך לתת אותם להורה, כדי שהוא יתן את הכסף לילדיו? - חומר למחשבה.

זה בענייני כסף, אבל בשאלה מה נתתי לילדי, החור שבגרוש הוא קטן מדי. הרבה יותר חשוב לראות את התשתית שנתנו לבנינו. הכשרנו אותם לעבודה, לאחריות, לערכים המאפשרים להם, לכל מי שיצא מהקבוץ, למצוא את מקומו ו"להסתדר" לגמרי לא דע בחוץ. ואלה שקשה להם יותר, קבלו ומקבלים הרבה תמיכה של בית שלא נותן לבן ליפול.

אני לא מרגישה אשמה כלפי ילדי, אני בטוחה שילדי לא הפסידו מכך שנוולדו וגדלו בקיבוץ. וכשיתפרסמו הדברים האלה, בטח אחטוף מנה מהילדים שלי בבית, כי אני עושה להם בושות...

כשהטלפון מצלצל ביום ששי בלילה:

וכשמצדו השני של הקו מדברים אמנון ומרים המאירי ומספרים שהם החליטו סופית לחזור אלינו בעוד כחצי שנה, אמרתי להם בסיומה של שיחה ארוכה: חבל, חבל שלא באתם מוקדם יותר, מאד רציתי לקלוט אתכם בהיותי בתפקיד. זה כמו בן לא ימנע מאתנו לפעול למען קליטתכם המוצלחת כשתגיעו, ואנחנו יודעים שהקשיים ודאי יהיו גדולים, אנחנו השתנינו, אתם השתניתם, אבל יש לכם כאן משפחה וחברים (וכתת אייל המפורסמת) וכולנו נשמח לסייע.

ברוכים הבאים:

נמרוד אלון, חזר ממסע עסקים בהודו אל החדר ששכר אצלנו, אל המפעל שלו בפארק התעשייה צ.ח.ר. ואל אחיו, אמיר אלון (בית ראשון במולדת), נאחל לו ולנו תקופה טובה של מגורים בכפר-הנשיא.

וכל זה, נכון לעכשיו

תמ

VILLAGE - פ ר י ח ת ה א ו פ נ ה

VILLAGE - פריחת האופנה. זו היתה הסיסמא שליוותה את השקת קולקציית

אביב/קיץ 95 החדשה. הרבה הרבה פרחים וצבעי תכלת וורוד אופטימיים ונעימים. אך בעסקי האופנה. לא הכל טלית שכוכה תכנת. ובטח ובטח שלא הכל ורוד...

אין זה סוד שאת השנה הנוכחית התחלנו ברגל שמאל. אי הודאות ששידרו הגורמים המוסמכים במועצה הכלכלית. הוציא את האוויר ממפרשי הצוות, שבשלב מסויים אף התפטר, ושוכנע לחזור בו מכוונתו זו. התמשכות הדיונים גזקה חודשים יקרים. בהם במקום להתארגן ולהתכונן לעונה הבאה, הושקעה מלוא האנרגיה בויכוחים לא קלים. אי הודאות והשמועות חלחלו במהרה גם לגורמים שונים מחוץ למשק. ובהרבה מקומות היינו צריכים להתנצל ולהסביר... לא, לא נסגרנו אנחנו ממשיכים...

שוק האופנה הישראלי נתון בשנתיים האחרונות במצב קשה מאוד. פתיחת השערים לייבוא הציפה את השוק. נפיקת הבורסה כמו גם שער-הריבית הגבוה. פגע קשה מאוד בענפים הנחשבים כמותרות. כמו האופנה והריהוט. מפעלים הרבה יותר גדולים וותיקים בענף נמצאים בקשיים. ולראשונה גם מפעלים בעני שם מסכימים לתת סחורה לחנויות גם בקונסיגנציה (תשלום לאחר מכירה בפועל). לנו מסיבות של יכולת ייצור כמו גם עלויות וסיכון באחזקת מכאי. אין את האפשרות הזו (כמעט) וכך התחרות שלנו הרבה יותר קשה. והאמצעים להתמודד הרבה יותר מצומצמים. מי שעוקב אחר שידורי ערוץ 2 יכול לראות את המאמצים והאמצעים שמשקיעים הגדולים. עלות הצי דקת פרסומת בערוץ 2 שווה בערך לתכניב הפירסום השנתי שלנו... וזה עדיין מבלי לקחת בחשבון את עלות הפקת סרטון הפרסומת.

תוסיפו לכך מוסר תשלומים ירוד מצד הגזברות שלנו. ותוכלו להבין את ההתמודדות היומיומית של הצוות. שאוהב את המקום ואת העבודה ומנסה בכל דרך כמעט. להתייעל. לשפר. להתקדם. להתגאות. להרים את הראש...

ויש לנו עכ מה: מתחילת השנה הצטרפו מאות לקוחות חדשים כמועדון הנקוחות שהתחלנו להפעיל. (בקרוב נחלק תעודות גם לחברי המשק שקנו מעל סכום מסוים). קיומנו תצוגת אופנה ליד יצרנים גדולים ומכובדים. וזכינו לתשבחות עכ הקולקציה. השנה לראשונה ניסינו לפרוץ לשווקים חדשים כמו אזור המרכז, ואזור ירושלים והדרום באזור המרכז התחרות היא קשה ביותר. העיכובים שהוזכרו בתחילה גרמו להגעה מאוחרת כאשר המדפים בחנויות כבר היו מלאים במוצרים של יצרנים אחרים. צריך לזכור שכמעשה באיזורים אלו אנו מתחילים מאפס. כאשר עלינו לרובצת עוד בעיה: אי היכולת לעבוד מתחת לשוכחו...

אנו מפעילים מרכז הפצה משותף עם קיבוץ יפעת בי סיוני של עולם האופנה הישראלי (בסביבות מגדל שלום). אך לצערינו אין אנו עדיין רואים את התוצאות המקוות. והמקום אינו מתנהל לשביעות רצוננו. באיזור ירושלים והדרום המצב יותר טוב. אם כי גם שם אנו עדיין מחכים לפריצת דרך משמעותית יותר.

צריך לזכור: האופנה אמנם מתחלפת אבל שם טוב לוסח הרבה זמן לבנות. והרף עין לקלקל. אמרו פעם שאף חכמים לא יצליחו להוציא אבו שטיפש אחד זרק לבאר...

ויש עוד צרות מקומיות. כמו העובדה שלא הצלחנו להעמיד העונה קו של בגדי ילדים. ושהגזרן - שכמה - שליווה את העסק מיום הקמתו והיה בעל המקצוע העיקרי בו-הודיע על רצונו לעזוב. ביו היתר בגלל הסיבות שהוזכרו בתחילת הכתבה. אבל, ולמרות הכל, אנו ממשיכים. מאמינים ומקווים לטוב. המוצרים שלנו הם אופנתיים ואיכותיים. בהחלט אין לנו במה להתבייש אלא צריכים להתגאות במעשי ידנו.

אנו בודקים כעת גם אופציות של יבוא (IF YOU CAN'T BEAT THEM, JOIN THEM) וכן מוצרים חדש/ישו בפיתוחה של שרל'ה.

המשך ←

מי שנכנס בתקופה האחרונה יכל להבחין במחשב החדש. שאנו תקווה שיעזור לנו כשכוס טוב יותר על כל המערכת. יש עוד לא מעט בעיות יכדות. אך גם עליהן נצליח להתגבר.

כאמור, אנו לנו הרבה כסף להשקיע בפרסום, אבל כל אחד מאיתנו יכול להיות מקדם מכירות עולה של בית האופנה. אם רק יגיד מיכה טובה. לחבר, אורח. בו משפחה. אנו צריכים את העזרה והעידוד של כל אחד מכם. ביחד נצליח להתמודד, ולהתגבר על התקופה הקשה.

אז מקווים לראותכם בחנות. פריחת האופנה היא (גם) בידכם... להתראות.

טלפונים - כתבת ביניים

המרכזיה החדשה מתפקדת מזה ימים אחדים. "מתפקדת" היא מילה יחסית ואמנם אפשר לטלפן אבל ברור לכל כי ישנן בעיות.

אחוז גבוה של הקוים מבזק אינם מתפקדים ואנשי בזק אמנם החזירו לנו 7 קוים לפני שבועיים אבל הדבר חוזר על עצמו ואנו מנסים למצוא את מקור הבעיה. לא ברור אם העניין נעוץ בקוים בזק או במרכזית טלרד או קומבינה של שניהם.

במקביל מטפלים בפעולות המרכזיה כגון הבדלי צלצול בין שיחות פנים וחוק, השכמות, מוסיקת המתנה ועוד.

הנעתי למסקנה שפרסום יתר בשלב בלתי בשל רק יגביר את הבלבול הקיים ממילא ולכן אני נמנע מפרסום יתר בשלב זה. אין הכוונה להסתיר דברים מהחברה עקב "זה-סתם-עבודה-בשבילנו" או דברים מסוג זה וברגע שהכל יתבהר נפרסם חוברת מסודרת עם כל הפטנטים החדשים והמחודשים.

כתנובה לשאלות רבות ברצוני להבהיר:-

** אפשר כרגע לחייג 932... וגם 6914... (לא ברור עד מתי אבל לאחר בטול ה "932" יהיה תקליט בעברית ואולי גם באנגלית - זה בברור)

** חיוג מבחוק ייעשה: 06-932967 (לחדר האוכל למשל) או 06-6914967

אנו בברור לגבי בעית חיוג עם המספר החדש כפי שהועלה ע"י מספר חברים.

** בקרוב יתווספו מספרים חדשים: "סדרת ה 700" (כלומר 4700, 4701 וכו') אין לחייג למספרים אלו עם קדומת 932 מאחר ותגיעו לאילת השחר, אלא רק עם הקדומת החדשה:

06-6914700 יהיה מספר חדש בכפר הנשיא
06-932700 הוא מספר קיים באילת השחר

** שמועות אינן עובדות אבל שמעתי שהקו האופטי הניע כבר עד טובא... מאחר וממילא עובדה היא עניין של דעה, אין לי מה לאמר בנדון בשלב זה.

טוב, זה מספיק כאב ראש לשבוע אחד. להתראות בין הקוים וזכרו...

"עברנו את פרעה, נעבור גם את זה!"

מבית "יונתן"

מה חדש

אולי שמעתם, אולי ראיתם: חרלוטה עובדת ביחד איתי בבית יונתן וגם בתור מטפלת עם ההורים. חרלוטה למדה טיפול קשישים בשוודיה, וגם טיפלה בזקנים שם. היא מאד מקצועית, וממש כייף לי ולכל ההורים, שהיא חלק מהצוות שלנו. אקח את ההזדמנות להגיד 'ברוכים הבאים' ולכוך את כל הצוות.

ל'בית יונתן' הוקמה גם ועדת-בית, ובה משתתפים מלבדי יעל שפרונג, אליין איסטון, יפעת ויסבקר, אירית בן-חיים, ויטה, רות גולן, חרלוטה והלין. כבר הצלחנו לקיים מספר ישיבות מאוד דלוונטיות, כדי לענות על הצרכים של בית סיעודי ואוכלוסיה הזקוקה לטיפול. ביקרתי בכמה בתי-סיעוד קיבוציים פה באזור, יחד עם יעל וויטה, כדי לראות, להתרשם וללמוד איך הם מתפקדים.

הדבר השלישי לא נעים לי להזכיר, אבל אני חייבת להגיד את דעתי: לא מקובל עלי שעוד לא עבר חודש, וכבר מתנפלים על הבית של דוריס ז"ל! איפה הכבוד שלנו - איפה המסורת היהודית. חייבים לחכות עד לשלושים לפחות. לי זה כואב כל כך, שאין לי מילים, רק דמעות. אותו הדבר קרה כשאביו של הארוני נפטר. הארוני יושב שבעה, ואני מקבלת טלפון ממישהו בקשר לדירה של אביו! לא הסכמתי להעביר את השיחה להארוני, ואמרתי שזה לא הזמן. אני מאוד מבקשת עכשיו מכולנו להתייחס בכבוד ובסבלנות בזמן האבל, ואפילו קצת אחרי זה.

דייצ'ל פלינק-ג'קסון

תרומת דם

התקיימה תרומת דם ביום ב' במועדון. היו בסה"כ 54 תורמים שזה 16 מנות פחות ממה שהיו צריכים (המכסה היא 70 מנות). תודה לכל אלה שתרמו, בעיקר למתנדבים ולאולפן שתרמו יותר מ-30 מנות.

אני מתארת לעצמי שהשרב הכבד היה בין השאר סיבה שלא באו, השתדלתי מאוד שיהיה כיבוד טעים, מקום מרווח שאפשר לנוח לאחר ההתרמה וגישה נוחה לכל מקום. למרות זאת ידוע לי שיש מספר חברים שלא מרוצים שההתרמה במועדון, על זה אני מתנצלת, אך לצערי כרגע אין מקום אחר (בית יונתן כבר לא מהווה אופציה). אם למשהו יש רעיון טוב יותר אשמח לשמוע, מגן דוד אדום מעוניינים לחזור שוב בעוד שלושה חודשים.

אז שוב תודה לאלה שתרמו.

אפרת אדלשטיין

צוות מגן דוד אדום.

למה לפשט עניינים, אם אפשר לסבכים?

הנושא של שינויים הסתבך עד כדי כך, שלדעתי, אנחנו מתקרבים בקצב איטי, אך בטוח, אל נקודת ההתחלה! לצערי, כל ה"מושגים", "ביטויים", "קלישאות", וסתם שמות מפוצצים, מצליחים לסובב אותנו סחור-סחור ולהשקיע אותנו עמוק אל תוך הבוץ של הפרוצדורה!

לכן, לדעתי, הגיע הזמן לשאול את החברים בצורה פשוטה, בהירה וישרה את השאלה האחת והבסיסית: "האם אנחנו רוצים להמשיך בשיטה הקיימת של קשר (או: העדר קשר) בין עבודת החבר ותקציבו - או לא". פשוט?

אז ככה - אם התשובה ברוב מכריע תהיה: "כן" - אז סיימנו את הויכוח על תהליך השינויים וכל השאר זה שולי ולא קשור לנקודה הבסיסית המכרעת. לא "הפרטות", לא "קשר בין עסק וקהילה", לא "מרכזי-רווח", לא "הגדלת העוגה", לא "מכסה חודשית של ימי עבודה", לא "מועצה במקום אספה" - שום כלום! אם ועדה כלשהי (חברה, עבודה, מועצה-כלכלית, מזכירות, כלבים וחתולים וכו') תרצה לדון באחד הנושאים הללו ולהביאה לחברה - סחתיין!

לעומת זאת, עם הרוב המכריע יצביע בעד שינוי השיטה הקיימת של קשר (או העדר קשר) בין עבודת החבר ותקציבו - רק אז, אפשר יהיה לגלגל עניינים הלאה.

אז למה שלא נעשה בדיוק את זה בתור הצעד הבא?

אדי נ'

דרך אגב - אינני מחריים את האספות - אני מלמד בימי ראשון בערב ומקיים הלכה למעשה את הקלישאה האיומה: "מרכז-רווח"!

שוב תודה

ברצוני להביע עוד פעם תודה ובפרט על ערב הזכרון לחנה השבוע. אמנם את כל השבחים שמעתי גם בחייה, מאד עוזר לשמוע שוב ועכשיו. אני תקווה שכל עוד אנו כאן, תזכרו את חנה דרכנו ובכלל. תודה לכם על היחס המנחם המתמשך ולעתים מפתיע - לא נשכח. לא תארתי שכל כך מצפים וצריכים את המילים הנכונות באבל. גיליתי גם שיש כאלה בין ידידי שבמפתיע קשה להם ואינם מוצאים את הדרך להתייחס. ולהם אומר שלהבא (שלא נדע בקיבוצנו) כדאי להתגבר ולמצוא את הגישה, כמו שאנו צריכים להתגבר. אחרת קשה מאד בקהילה קטנה לחזור לסדר יום רגיל.

להתראות רק בשמחות,
דוד בשם כל המשפחה

אש בשדות

עונת-השריפות בשטחינו נפתחת השנה בסימן שפע של צמחייה מתיבשת כמו שראינו מדי פעם בשנים האחרונות.

נבקש אם כן, את תשומת לבכם לנקודות הבאות:

(א) במקרה שתגלה אש או עשן בשטחים שלנו, יש ליצור קשר מיידי עם:

טוני ינטיס, יובל ג'קסון, חיים בסו - במכשיר קשר,

או עם:

ריצ'רד איסטון בערבים ובסופי-שבוע במספר טלפון: 4596.

אנשי הבטחון, יצאו מיד לשטח, כדי לתת הערכת מצב ראשונית, בו בזמן שמתארגן צוות-הכיבוי.

(ב) במזכירות של המשק ושל המפעל מופיעות רשימות של כ-20 חברים שהתנדבו לצאת לשריפה בשטח כח-חלוץ, ואחר-כך לפעול כראשי קבוצות במקרה של גיוס כללי. לקחנו בחשבון שחלק מסויים מהחברים האלה יימצא מחוץ למשק בכל עת שהיא.

(ג) במקרה של פריצת שריפה גדולה בשעות הצפייה בטלוויזיה, תופיע מודעה בכל הערוצים, בנוסף לקריאה הרגילה במערכת-הכריזה המרכזית של המשק. במקרה כזה - נא לגשת לרחבה לכושים בבגדים ארוכים ובנעליים חזקות. כל מי שברשותו טרקטור, מתבקש להביאו, רתום לעגלת-נוסעים במידת האפשר.

הערה: קריאה לעזרת הכבאים (מחזור) - דק באישור צוות הכיבוי.

בתקווה לעונה דלת-שריפות
צוות כיבוי-אש

ה ת נ צ ל ו ת

במסגרת האסיפה של השבוע, ניסיתי לתאר את האווירה הקשה והמתדרדרת בחלק גדול של ציבור החברים. בלהט הדיבורים שלי, אמרתי דברים שחדגו מכללי הדיון הציבורי והעליבו מספר חברים. לא היה בכוונתי לפגוע באף אחד והנני מנקה בכל לשון של בקשה סליחה מאלה שנפגעו או נעלבו.

לני י

אז ... מחסן - סתם ...

הכותרת בעצם יכולה להיות בית-שימוש-ציבורי סתם. כי כמו בית-שימוש, כל אחד צריך, אבל לא רוצה לנקות, כן המחסן. כל אחד צריך אותו, אבל לא רוצה לעבוד בו.

כן, הגיע הזמן לכתוב עוד משהו על המחסן. המקום אליו אתם נכנסים בצעד קל ומאושש, אלי תא מלא בגדים, או בעצם לפי מה שאנחנו שומעות... ספידת-העומר של הבגדים. (כמו בטלויזיה). היום, שלושה שבועות מאז הבגד לא חזר אלי... כעבור שבוע... היום, ארבעה שבועות מאז הבגד לא חזר אלי... וכשהבגד חוזר, אתם מראים לנו בקול תרועה רמה, סמרטוט בן 10 שנים, זהוי ומהוה.

אבל נעזוב אתכם. בוא נדבר עלינו, העובדות שם. או יותר נכון, הנמסות שם. כמו הרבה דברים במשק, אנחנו קורבנות של החסכון במשק. כאשר בנו את המחסן, בנו אותו עם גג של פח, דבר המעלה במעלות רבות את החום בפנים, כי כל החום מהגג יושב מלמעלה, מעל לתקרה (או איך שקוראים לדבר הזה שמתנוסס מעלינו) ומחמם את פנים המחסן. נוסף על זה, הכניסו מזגנים ישנים, שעשו את שלהם ולא עומדים בעומס וכל מה שהם עושים זה לפעול. אין מה לדבר על קירור המקום. חם במחסן, חם. דבר המפריע לנו לעבוד כמו שצריך.

אבל למה אני מספרת לכם את כל זה, פשוט מאד. מכיוון שהלכנו לרכזי-שרותים אחדים, כל אחד בתורו, וביקשנו לשפץ את המזגנים ולסדר סידור מתאים לקרור. פעם אחת, שיפצו את המזגנים, פעם שניה כבר לא. השנה... אלוהים גדול. הכנסת מערכת קרור, עולה 30,000 ש"ח. אבל מכיוון שאין כסף, אפילו אין כסף לשיפוצים (דבר המשפר את עבודת המזגנים)... חם לנו.

עובדות המחסן לא צעקניות ולא לוחמות, לא תוקפניות ולא דורשות. על כן, יש כל הסיכויים שהן יתמודדו עם המצב, בדיוק כמו שהן מתמודדות עם המוסדות... באפס.

ומה האפס הזה אומר: כאשר מישהי תרגיש, שהחום בלתי נסבל, יוגד לה ללכת הביתה למזגן שלה ולהשאיר את העבודה ליום אחר קריר יותר. יכול להיות, שבשעה 12:00, או לפני כן, כאשר האוויר מתחמם במחסן, יחליטו לסגור את המחסן, ולשלוח את העובדות הביתה, להתקרר. מה שכן... לעגלות מלאות הכביסה, לא מזיז עם חם או קר. הן... מלאות.

מה זה אומר לכם, החברים? אומר הרבה. יש כל הסיכויים, שרבים מכם, יקנו מכונת-כביסה מהר יותר מהמתוכנן (יש כל הסיכויים שאתם תיקנו מכונת כביסה כאשר יפריטו את המחסן והמכבסה... לפחות רובכם), ותזרקו כביסה במכבסה רק לעתים דחוקות. אם אתם מחכים 5 שבועות לבגדים שיחזרו, יתכן וזמן זה יארך יותר. השאלה אם יגיעו בגדים בכלל לתאים שלכם.

לפי הערכתי, מצב כוח האדם במחסן אף יחמיר עם השנים. הוותיקות שעובדות כיום, ייצאו, ולא יכנסו וותיקות אחרות, כי יש היום רוח אחרת... כמו כל השינויים... כשמגיעים לגיל פרישה, לא רוצים להמשיך לעבוד, אלא לעסוק בתחביבים ובדברים אחרים. צעירות לא ייכנסו. האם נשים בהריון ייכנסו? מה שיהיה... שכמו בכל מקום, המקום יוחזק על ידי שכירות. והיום בו תגענה השכירות למחסן, יהיה קרוב יותר ממה שאתם חושבים.

לא רק לינה

ארוח כפרי
כפר הנשיא
ד.נ. חבל כורזים 12305
טלפון 06-6914870
פקס 06-6914017

אולי לא ידוע לכם, אבל גם בכפר הנשיא התקיימה חתונה בל"ג בעמר. היתה זו חתונה מוזמנת מראש ומתוזמרת על ידי "הלינה הכפרית" שלנו - קדי קורין ודוט.

קורין, מה פתאום?

"הכל התחיל מקשר לאביה של מיכל עדר, שהמליץ לחבריו האנגלים לבלות חופשה בכפר הנשיא. הזוג (הלא צעיר כל כך) הגיע לשהייה של 2 - 3 שבועות, והתברר שהם למעשה מתכוונים להתחתן בארץ. הם התלהבו מהמקום, ואני הצעתי להם לערוך את כל הטקס כאן. התקשרתי עם הדב זויזוביץ כדי לסדר את העניינים - אפילו ליויתי את הכלה ל'מקווה' (בפעם הראשונה בחיים שלה).

האורחים הגיעו, כ-20 במספר, והחופה נערכה בפארק 'אל מול גולן'. הזמנתי את ילדי הגיל הרך כולם, אבל רק הגבון הגיע, ובהחלט הוסיף לשמחה על ידי זריקה נלהבת של עלי בוגנויליה על הזוג הטרי. (שמעתי שאפילו הקדו איתם את ה- hoki-koki! - המערכת).

ארוחת גבינות ויין נערכה בטוב טעם במועדון על ידי דוט (כולל עוגת חתונה מסורתית כדת וכדין) - וכולם הופתעו לטובה. האורחים אמרו שהיה מאוד נעים, והזוג הצעיר כבד הזמינו מקום לאירוח לחודש נובמבר.

האם יש מחשבות לגבי פיתוח אירוח כזה?

"אנחנו בהחלט בודקים את האפשרות הזאת - עם אפשרות של עד 50 אורחים. בכלל, אני לא רואה את הענף כמספק שרותי לינה וארוחת בוקר בלבד. יש למשל בתחילת יוני תבוא קבוצה ממשד-ממשלתי - ליחסי-חוץ, בחיפה, שמעונינה לדאות ולקבל הסבר על הירדן ההודי (גייסנו כבר את טומי), ארוחת צהריים. חשוב לנו שהאורח יקבל כמה שיותר שרותים אצלנו, ולא יצטרך לצאת למסגרת אחרת.

ובסוף אני רוצה להגיד מילה לחברים: אם אנחנו ניתן יחס ושרות וגישה נעימים לאורחים, זה מיד ישתקף במספר ההזמנות.

קורין (שמעה ורשמה - אנגה)

חפירת תקציב ענף המזון

כדי להגיע להקצבה יומית גדולה ככל האפשר, רשם הצוות לענף המזון בתחשיב המופיע בעמוד האחורי של החוברת, סכום של 638,400 ש"ח עבור "הוצאות עבודת עצמית". מולו, בצד "כיסוי הוצאות מרכז המזון", סכום של 558,861 ש"ח עבור "כיסוי תקורה מהקיבוץ" ("תקורה" = overheads).

על ידי זה, הצוות ממיר ימי עבודה של חברים לכסף אמיתי ומחלק אותו לנו בהקצבה לכלכלה. אבל ימי עבודה אלה אינם כסף שיוצא מהקיבוץ אלא העברה תמחירית פנימית בלבד. תירגום ימי עבודה של חברים ומתנדבים לכסף מבלי שאותם ימי עבודה הכניסו כסף נוסף, יוצר סיכון רציני לזרימת כסף אל מחוץ למשק, להגדלת הוצאות הקיום בלי הכנסות נוספות.

בתחשיבים להלן, ביטלתי את הסעיפים, "הוצאות עבודה עצמית" ו"תקורה מהקיבוץ". הנחתי שכל המספרים האחרים של הצוות נכונים. בתחשיב שבו, הצוות מניח שכל סכום ההקצבה שמחולק לחברים (1,944,000 ש"ח) יחזור לענף המזון.

תחשיב מתוקן (ללא עבודת חברים ותקורה) בהנחה שכל ההקצבה חוזרת לענף המזון

הכנסות:		הוצאות:	
1,808,000	ימי כלכלה חברים	1,650,000	תשומות מזון
136,000	" אורחים	200,000	חשמל וכו'
		50,000	אחזקה
315,000	תושבים ומכירות	130,000	משכורות
		120,000	הוצ' כלליות
2,257,000	סה"כ	2,150,000	סה"כ

לפי זה, אם כל החברים יקנו את כל הארוחות רק בחדר האוכל, יישאר בענף הפרש בסך כ-100,000 ש"ח עבור השקעות או חסכון או חלוקה לתקציב הכולל. כדי להגיע למצב זה, העלנו את הסעיף "כלכלה" בתקציבי הקיום מ-1,300,000 ש"ח (בתחילת 1995) ל-1,944,000 ש"ח (1,808,000+136,000).

אם החברים באמת יקנו את כל הארוחות בענף המזון, הסיכון אינו גדול כי הכל נשאר בתוך הקיבוץ ואין זרימת כסף החוצה. אבל אחת המטרות המוצהרות של החפירה היא לאפשר לחברים לבחור לקנות את האוכל בחוץ. לכן בדקתי מה קורה למאזן ענף המזון מחד, ולזרימת כסף החוצה מאידך, בהנחה שחברים יוציאו 10% או 20% מההקצבה מחוץ למשק (כולל קניות במרכולית).

תחשיב בהנחה ש-10% מההקצבה יצאו החוצה (לא רק עבור מזון)

הכנסות:		הוצאות:	
1,750,000	ימי כלכלה (-10%)	1,570,000	תשומות מזון (-5%)
315,000	תושבים ומכירות	500,000	קבועות
2,650,000	סה"כ	2,700,000	סה"כ

ענף המזון מתאזן. 80,000 ש"ח פחות יוצאים ממנו החוצה: חברים יוציאו בחוץ 194,000 ש"ח. ההגדלה בזרימת הכסף החוצה מגיעה ל-114,000 ש"ח.

תחשיב בהנחה ש-20% מההקצבה יצאו החוצה

הכנסות:		הוצאות:	
1,555,000	ימי כלכלה (-20%)	1,485,000	משתנות - תשומות מזון (-10%)
315,000	תושבים ומכירות	500,000	קבועות
1,870,000	סה"כ	1,985,000	סה"כ

בענף המזון יתרה שלילית בסך 115,000 ש"ח: 165,000 ש"ח פחות יצאו ממנו החוצה. חברים יוציאו בחוץ 389,000 ש"ח. הגידול בזרימת כסף החוצה יכול להגיע ל-274,000 ש"ח.

לדעתי ההנחה ש-20% מההקצבה יצאו מהקיבוץ קצת פסימית אך לא מוגזמת. הסיכון שתיארתי במקרה זה הוא ממשי. אני מברך את כוונת הצוות לקבוע הקצבה גבוהה כדי לאפשר לחברים אופציה אמיתית לגבי המזון. לא מקובל עלי, בתקופה בה כוונתנו לחיות לפי מה שהרווחנו, שנתכנן מראש להוציא יותר - מבלי להרוויח יותר.

אני מציע שבחצי השנה הראשונה, תקופת הנסיון, נקבע את ההקצבה ברמה כזו שתוריד את הסיכון. אני מבקש שהצוות או התמחירן יכין תחשיב לפי זה: סך כל ההקצבה לחברים ולאורחים יהיה בין 1,300,000 ו-1,400,000 שקל: ההקצבה היומית תהיה בסביבות 7.00 ש"ח ומחירי הארוחות ייקבעו בהתאם. אם מתברר בתום תקופת הנסיון שחסכנו וייעלנו, כפי שכולנו מקווים, אז ניתן להגדיל את ההקצבה בלי להגדיל את הוצאות הקיום.

אני מאמין שאחת הסיבות שכפר הנשיא הצליח עד כה להימנע ממצבים אליהם נקלעו קיבוצים אחדים באזור, ולמרות חובותינו הענקיים, היתה הצלחתנו לפקח על הוצאות הקיום ולהגביל אותן. אני לא נרתע מההפרטה, בגלל הגבלות אלו. אני מאמין שהיא תביא ליתר אחריות ופיקוח על הצריכה האישית מצד כל אחד מאתנו, ובסוף, גם לרווחת החברים והמשק.

מקט מדר

נר
זכרון

ב' בסיוון תשמ"ג (1983)	אסתר דרור
ב' בסיוון תש"ג (1957)	פרידה דיש
ה' בסיוון תשכ"ז (1967)	אריה דביר

אינפורמציה - זה כל ההבדל

יש מחקרים האומרים מה גורמת אינפורמציה, הניתנת כשצריך, ומה קורה לאנשים, כאשר חסרה להם אינפורמציה במצב של חוסר-ידיעה ואי-הבנת המצב הקיים. לא קראתי מחקרים אלה, אבל הייתי רוצה לכתוב כאן מה לדעתי, גורם חוסר אינפורמציה במצב של חוסר ידיעה ובילבול.

אנשים, הנמצאים במצב של אי-וודאות, חוסר-בטחון מהמצב או חוסר-כיוון, וחסרה להם אינפורמציה על המצב הקיים, מפתחים חרדה במידה כלשהי, מרגישים חוסר-בטחון והמחשבות שלהם מגיעות לרמה של עד לפנטזיות שחורות. יש הרגשה שהמצב שחור, תקוע ובלתי ניתן לתיקון ולניהול תקין של החיים.

למה אני כותבת את כל הדברים האלה, מכיוון, שכך נראים לי פני הדברים במשק כיום, בקשר לשינוי החל בחיי הקיבוץ.

חברים צריכים לדון ולהחליט החלטות לגבי מערכות-חיים, שאין להם כל מידע עליהם, הערכות והשתלשלות הדיונים שנערכו ע"י צוות-ההיגוי.

אם צוות-ההיגוי, היה מפרסם את כל תהליכי הדיון שהוא עבר, את הלכטים, את השאלות, את הפתרונות ואת ה"ללכת-הלאה" מפתרון בעיה אחת שמוביל לפתרון בעיה אחרת, היה הדבר מקל על החברים, ונותן להם כיוון מחשבה לגבי השינויים וכן את כיוון המחשבה והתהליך שצוות-ההיגוי עבר.

אם דבר זה היה קורה, החברים הבאים לאספות לדון ולדבר על האפשרויות הבאות להצבעה, היו ממשיכים את ההתמודדות ואת כיוון המחשבה של צוות-ההיגוי והאספות היו יותר מדויקות, יותר ספציפיות, ויותר מכוונות לדיון על הנושאים והבעיות המתעוררות תוך כדי האספה.

דאו מה קורה היום. צוות-ההיגוי ישב חודשים רבים ודן והתלבט, ולא עירב את החברים בכל מהלך הדיון וההתמודדות על השינוי. כיום, חסר הדבה מאד מידע לחברים, כדי להתמודד, להתלבט ולפתור. מה זאת אומרת מידע? זה כל הניואנסים שנאמרים ומופיעים בדיונים, כל האינטרפרטציות, כל ההשלכות. כל מה שמחשבה אחת גורמת להופעה של מחשבה אחרת, הגורדת מחשבה נוספת.

אם תשימו לב למה שהולך באספות, תראו שבעצם החברים המדברים בפני האספה וכל החברים במשק, עובדים אותו תהליך שצוות-ההיגוי עבר. בודקים לאיזה כיוון ללכת, קובעים את מהות הבעיה, דנים על הבעיה, מתלבטים, ומגיעים לפתרון, ומתמודדים עם הפתרון. כי דק לפתור בעיה אי-אפשר. צריך גם להתמודד עם הפתרון וליישם אותו.

ומה קורה עם צוות-ההיגוי, הם לא מבינים מה החברים רוצים מהם. הרי הכל כל-כך ברור (לצוות), הרי הם זנו והחליטו. למה החברים לא מוצאים את הידיים והרגליים. למה? מכיוון שצוות-ההיגוי לא חושב על זה, שהחברים לא עברו את חווית ההתלבטות ובניית הדרך. (כמו כולנו, אנו חושבים באופן טבעי, שמה שאנחנו יודעים אז גם השני יודע וכי אותן חוויות שאנחנו עברנו, גם השני עבר ומתוך כל זה, הוא יודע על מה אנחנו מדברים). וכי לא עבדו בקצב של הצוות ולא עיבדו בינם לבין עצמם את עיבוד הנתונים, שהצוות עיבד.

אותו מצב קיים לגבי המנהלים הכלכליים של הקיבוץ. הם נתונים ומוזעים לסבך הבעיות והמספרים של כלכלת הקיבוץ ויודעים לאשרו את המצב כיום. הם לא חושבים על זה, שהחברים לא יודעים את המצב ואת הנתונים ואחר כך

כועסים על החברים, על שהם לא מחליטים החלטות "נכונות" ולא מתיחסים למצב כמו שהוא. אם המועצה-הכלכלית, היתה נותנת יותר מידע, החברים היו יותר מודעים למצב הכלכלי ומתנהגים ומחליטים בהתאם. זה שהמנהלים לא "מפציצים" במידע, פוגע בהם וחוזר אליהם כבומרנג. הרבה ביקורת היתה נחסכת, והרבה הליכה "בראש-אחד" היתה נוצרת כאן.

נחזור למצב הדיון בשינוי. יש אפשרות להזיז את הדיון ולהחזירו למומנטום. זה רק ייעשה, אם צוות-ההיגוי יתחיל להקשיב לחברים ולהבין אותם. יתחיל ללכת עם רצונות החברים לגבי מערך הדיון ויתפשר. מצד שני, החברים יתפשרו עם הצוות. אבל צריך לחול שינוי בגישה של הצוות, כי הם בעצם אלה שתוקעים את הדיון. גם אני אומרת, שעד כה, הצוות עשה עבודת נמלים ענקית ומקצועית.

אילנה רוז

חידון שקופיות ליום העצמאות - תשובות

1. אתם רואים את שמנו ברשימה? באמצע בערך? איפה זה נמצא?
* הרשימה נמצאת בדגניה.
2. עץ יחידי מסוגו בכפר-הנשיא, משום שהוא נזקק לאקלים יותר חם. מיהו והיכן הוא גדל? (רמז: שמו כשם מאכל יומיומי רגיל).
* העץ אשל, גדל אצל משפחת מרקוסון.
3. רואים את שדה הפיבר-פיו? מה גדלו שם קודם?
* (השדה מתחת לאמפיתאטרון) גדלו שם שעועית, כרם, כותנה, תירס.
4. לא רק אצלנו ימי בראשית בין סלעים ואדמה שחורה, איפה זה?
* קרית-שמונה.
5. דומה לאוכף בנוף פראי, צולם ממזרח לכיוון מערב. שייך לתולדות היהודים בזמן הרומאים, היכן?
* גמלא.
6. מה שם העץ, ולמי יש עץ כזה ליד הבית?
* ג'קרנדה, לקרול לופוב.
7. מנין כותרת זו והיכן היא מוצבת כיום?
* הכותרת מחירבת-שורה ומוצבת כיום בפארק-זיו.
8. בתולדות כפר-הנשיא, ייזכר גן זה כגן יפני של שנות ה-50. מי גר לידו היום ומי טיפח אותו אז?
* היום גרים לידו, רות נאי, וחבר'ה מועדת-בנים. אז טיפח אותו גבריאל.
9. מי הנשיא? עם מי שוחח?
* הנשיא הוא זלמן שזר, הוא שוחח עם דורית בסו.
* נמצאת שם גם בתיה ויטהם.

וגע לפני תג שבועות

לא שכחנו, אנו עדיין רוצות להודות לכל אלה שעזרו לנו, ונתנו יד באירגון ערב יום-העצמאות. נעים לראות שגם בתקופה זו של אי וודאות ולבטים, כל כך הרבה אנשים שמחו לתת יד להצלחת הערב, ותרמו את חלקם בהתלהבות ואכפתיות.

- לגבי טנא שיזמה ואירגנה את בית-הקפה שהיה מסודר באופן אסתטי ונעים, וכן לכל הנשים שאפו עוגות כה טעימות.
- לאודי וגנר שהיה אחראי על הקומזיץ והצליח להחזיר אותנו למסורת ולנוסטלגיה.
- לדייב דבולט שאירגן את טורניר הפינג-פונג.
- לדישון שהזיז ציודים מלמעלה למטה והציזה, ודאג לתאורה ולמערכת-ההגברה.
- לגבי אורן, שעל אף העומס הרב בחשמליה, התפנה לארגן לנו חשמל לכל הביזרים ביריד, ותאורה שהאירה לנו את כל הדשא (אגב גבי מוסר שהתאורה קבועה ותוכל לשמש אותנו לארועים נוספים בדשא).
- לשרה דבולט (שבאותו יום חזרה מחו"ל), וצילה בן-רשף - על דיקודי-העם המסורתיים בחדר-האוכל.
- לגילי, יוחאי, דרור, אפרת אלמן ואיריס גולדברג, שעזרו לקשט בדגלים את הדשא, לקשט את רחבת-הדיקודים, והתרוצצו איתנו כל היום בהכנות לערב. למיכי קורן על המוסיקה לדיקודים.
- למעין פלמה (שנתנה דעיונות, ובכלל תמכה), יפעת ויסנקר, טל פלמה, טל קנדל, דניאל ויולנדה מהאולפן, על הפעלת חלק מהתחנות ביריד.
- למיכל דדוש שציידה את תיבת-נוח על הבד הגדול - בתחנת צביעה הציור לשלום.
- לדג'י, שציידה את הבטיס לעבודת הפסיפס.
- למלני, עידית ואפרת אלמן, שאגזרו עיגולים מסאטן - להכנת פרחים.
- לאריה ותמר על הסרטים הנוסטלגיים.
- לג'וני ושולמית, על השקופיות, וליעל שפרונג על החידון לשקופיות.
- לאדי נמנוב, על התשבץ שהיה בבית-הקפה.
- לשחר כמרן, על שיפוץ השחמט וזאש-בש הגדולים.
- לדריצ'ל (של עמוס), טל פלמה ואפרת אלמן, על הכנת נוכת "גברת-ישראל".
- לדליה בוסקילה ואילת סינה על הנחיית תצוגת-האופנה.
- לדד קולינס ונירית גינת, שהכינו וחילקו לכולם פופקורן בסבלנות.
- לרוני וגנר ומורן עמית, על הכנת אביזרים שונים לתחנות.
- לשמעון על הגלידות והכיבודים.
- ולדינה בידק, כרכזת-ועדת-חגים, על התמיכה והעזרה.

אירגון הארוע היה כייף, בזכות ההענות הרבה והעזרה שקיבלנו מכל כך הרבה אנשים.

בתקווה שנמשיך כולנו במרץ הזה.

שרית ויעלי

נ.ב. - משפחת פלמה שזכה במקום ראשון בתצוגה-האופנה, זכו בשייט משפחתי בקאטרפט.

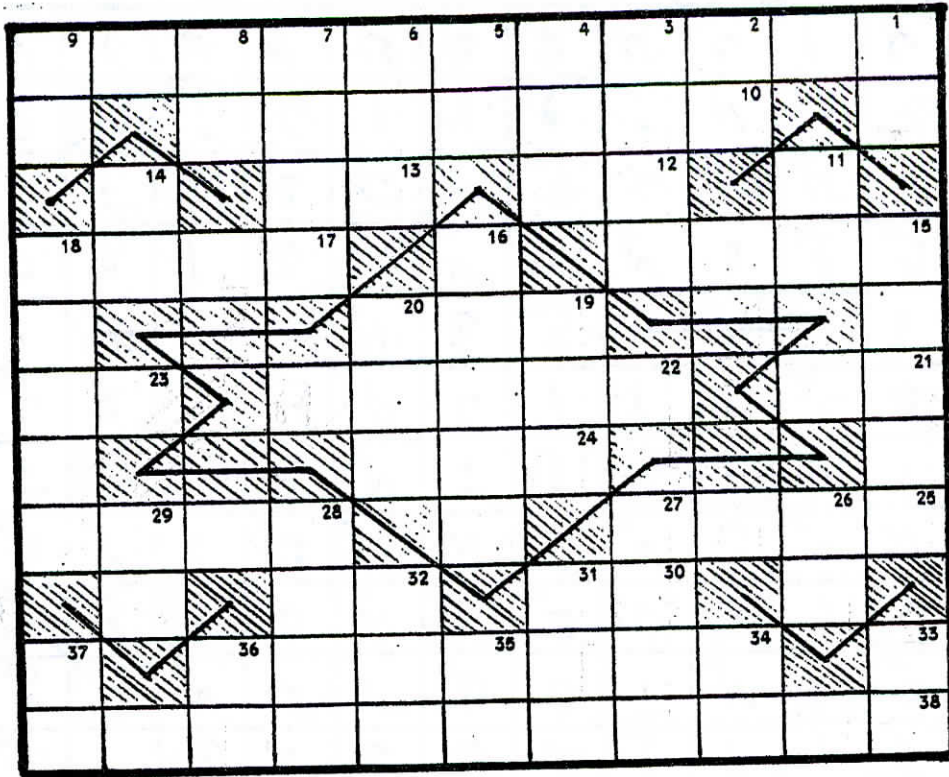
- ששון מרקוסון שזכה במקום ראשון באליפות הפינג-פונג, זכה בטיסה לת"א.

- להלן תשבץ ריק ותשבץ תשובות למי שלא הספיק.

- וכמובן - חידון-השקופיות מלווה בתשובות.

הזוכה בחידון: שולמית פרנק.

תשבץ נושא פרסים. את התשובות יש לשים בקופסא ליד המיחם.

מאונך

- 1 קוסם קרבי.
- 2 פעיל בחיפה.
- 3 ספק של קסמים.
- 4 אמצע או פנים.
- 5 חזרתו של גדי.
- 6 מלחמה קרה.
- 7 מריח כמו מבצע.
- 8 ראש ממשלה גבוה.
- 9 מורה מסתכסך.
- 11 מרכז הנער בתנועה.
- 14 הגבעה נשמעת כמו ספר באנגלית.
- 15 האם רוסייה מדינה עוינת ?
- 16 היה אויב - אויב במים.
- 18 ים קטן שעוד לא היה ב '48.
- 19 סתם באטמוספירה.
- 20 לילדים ולעופות בשני הכיוונים.
- 26 כל אחד נושא מזכרת.
- 27 החלק הקטן ביותר בתנועה הקיבוצית.
- 28 דרך באמצע בשבילם.
- 29 אות לתליה, גם הפוך.
- 31 פרי צנוע.
- 32 אכל מספיק בבאר.
- 33 תו במרכז התיאטרון שלנו.
- 34 משטרה צבאית במצרים.
- 35 שומעים אותו הפוך בסוף יום עבודה.
- 36 השאלה : איזה תו ?
- 37 מתווכח בצפון ובמרכז.

מאוזן

- 1 מחרחרת השלום היא התוצאה ממנה.
- 10 ישר מולי לנצח.
- 12 המלחין שבתוכך.
- 13 לן במגרש הרוסים.
- 15 אכול במדינה עוינת ללא אלוהים.
- 17 היו זמנים שבו ישבנו.
- 19 קרוב למחזרת.
- 21 ידיד לא כל כך טוב.
- 22 קרבות עמים היו שם, היום שריון.
- 23 בניו-יורק בלבד.
- 24 מטבע לשעבר.
- 25 המרכז של צ.ה.ל.
- 28 שאיפתנו להתראות.
- 30 סוף המדע.
- 32 אחד פחות מה'ש.ג.' חזר.
- 34 הם מגיעים כמו בד מתימן.
- 38 המושל הכי גבוה שהיה.

תעלומת עת קצת יוקרה (*)

9	ה	1	7	ח	6	ש	5	ת	4	נ	3	ח	2	ס	1	נ
2	ק	2	נ	1	8	ש	6	1	7	10	1	11	12	13	14	15
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
18	6	5	17	נ	16	נ	19	3	1	8	15	15	15	15	15	15
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
23	ק	7	1	1	7	6	8	22	8	21	21	21	21	21	21	21
24	1	23	1	8	1	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	נ	1	29	5	28	נ	27	7	1	26	25	25	25	25	25	25
32	1	1	32	2	32	31	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
37	2	1	36	1	2	35	1	ת	נ	34	33	33	33	33	33	33
38	1	1	1	8	8	7	2	1	3	1	38	38	38	38	38	38

מאונך

- 1 קוסם קרבי.
- 2 פעיל בחיפה.
- 3 ספק של קסמים.
- 4 אמצע או פנים.
- 5 חזרתו של גדי.
- 6 מלחמה קרה.
- 7 מריח כמו מבצע.
- 8 ראש ממשלה גבוה.
- 9 מורה מסתכסך.
- 11 מרכז הנער בתנועה.
- 14 הגבעה נשמעת כמו ספר באנגלית.
- 15 האם רוסייה מדינה עוינת?
- 16 היה אויב - אויב במים.
- 18 ים קטן שעוד לא היה ב'48.
- 19 סתם באטמוספירה.
- 20 לילדים ולעופות בשני הכיוונים.
- 26 כל אחד נושא מזכרת.
- 27 החלק הקטן ביותר בתנועה הקיבוצית.
- 28 דרך באמצע בשבילם.
- 29 אות לתליה, גם הפוך.
- 31 פרי צנוע.
- 32 אכל מספיק בבאר.
- 33 תו במרכז התיאטרון שלנו.
- 34 משטרה צבאית במצרים.
- 35 שומעים אותו הפוך בסוף יום עבודה.
- 36 השאלה: איזה תו?
- 37 מתווכח בצפון ובמרכז.

מאוזן

- 1 מחרחרת השלום היא התוצאה ממנה.
- 10 ישר מולי לנצח.
- 12 המלחין שבתוכך.
- 13 לן במגרש הרוסים.
- 15 אכול במדינה עוינת ללא אלוהים.
- 17 היו זמנים שבו ישבנו.
- 19 קרוב למחתרת.
- 21 ידיד לא כל כך טוב.
- 22 קרבות עזים היו שם, היום שריון.
- 23 בניו-יורק בלבד.
- 24 מטבע לשעבר.
- 25 המרכז של צ.ה.ל.
- 28 שאיפתנו להתראות.
- 30 סוף המדע.
- 32 אחד פחות מה'ש.ג.' חזר.
- 34 הם מגיעים כמו בד מתימן.
- 38 המושל הכי גבוה שהיה.

* זההילות אפשר
עפנית את אצ'י לי

23 במאי 1995

מס' 52

דו"ח ישיבת מועצה כלכלית מס' 82
מתאריך 12.5.95

נוכחים: תמר, קולין, תמיר, אילן, ברור, רימונד, פנינה, גדי, עמי, מיכי
אורי, יוני.
מתנצלים: יוסי, שלמה, רוי, שריטה

(1) דו"ח קודם מס' 81 אושר

(2) דיון בנושא הלול (מוזמנים: איציק מלכה - מדריך אזורי, רמי קציר - רכז ההתארגנות האזורית)
בדיון קיבלנו סקירה מהאורחים על הנעשה בלול שלנו בהשוואה ללולים
אחרים בארץ בכלל ובגליל בפרט. לדבריהם, ענף הפטם נמצא במגמה כזאת
שבה רק הטובים והיעילים ישרדו. כבר היום נסגרים הרבה לולים קטנים
בארץ. לנו יש יתרון באזור מעצם קיומו של חוק הגליל. נאמר שבשנת
1989 השתנה המבנה הגנטי של העוף כך שהעוף היום גדל מהר יותר אך
רגיש יותר למחלות, הפרשי מזג אויר וכו'. המבנים שלנו אינם מותאמים
לשינויים אלה. הדיון בישיבה נסב על עצם המשך קיום הענף אצלנו.
הבסיס להמשך הענף הוא צוות מקצועי ויציב. הצוות הנוכחי העמיד דרישה
מיידית לטיפול בנושא הבקרה על הלולים. הטיפול כולל רכישת מערכת בקרה
ב- 50,000 ש"ח. המערכת תאפשר שליטה על המבנים המבוקרים (שהיום
למעשה אינם מבוקרים) וקבלת מידע על המתרחש בלולי הסככות. הטיפול
במבנים יהיה בשלב שני (בעוד 2-3 להקות) לאחר שיהיה ברור שהצוות
מגובש ויציב.
המועצה אישרה את רכישת מערכת הבקרה.

(3) הקמת מכון מיון אגוזי אדמה במסגרת המפעלים האזוריים
הוגש נייר עבודה שהוכן על ידי פיתוח הגליל. המועצה קיימה דיון
וסכמה שלאור הנתונים שהוצגו, אין הצדקה לגשת לפרוייקט, ועל כן דעת
כפר הנשיא בשאלה האם להקים את המכון תהיה נמנע. במידה ויעלו נתונים
נוספים ו/או חדשים, הנושא ישקל בשנית. במידה והאזור יחליט להקים את
הפרוייקט בניגוד לעמדת המשק, תשקל השאלה האם בכל זאת להצטרף אליו.

(4) דו"ח תמחירי - רבעון I
הדו"ח המצורף הוגש למועצה יחד עם פרוט כל ההוצאות. כללית יש פיגור
בהכנסות הקיבוץ ועודף במפעל כך שסה"כ הבצוע עומד בתכנית. להלן
התיחסות לחריגים:
(א) גד"ש - פיגור בהכנסות שהוא טכני בלבד ויכוסה. בקניות יש הקדמת
קנית זרעים מאפרייל.
(ב) אנוקובו - הפיגור בהכנסות יכוסה באפרייל ומאי. פיגור של 25,000
ש"ח לא יכוסה עקב ירידה ביבול.
(ג) פרדס - בפועל תהיה תוצאה טובה יותר מהתכנית. הפיגור קשור בחודשי
הקטיף ולא בפיגור אמיתי.
(ד) לול - הפיגור האמיתי כ- 250-300 אש"ח ואין הבטחה שיכוסה במהלך
השנה.
(ה) ובילג' - הפיגור נגרר מחודשים ינואר-פברואר שבהם הפעילות היתה
נמוכה עקב הדיון בעצם קיום הענף. העונה שבד"כ חלשה
בתקופה זו, אחרה לבוא ולכן רק באפרייל יש שיפור ניכר
בתוצאות.
(ו) קאטרפט - חלק גדול מהפיגור נסגר באפרייל. הענף עובר לשותפות
וינוהל בנפרד החל מחודש מאי.
(ז) נחליים - בשלב זה הפיגור טכני בלבד. עדיין לא ידוע אם נקבל כסף
מ"ההידרו" מעבר להוצאות שוטפות.
בסה"כ הפיגור האמיתי כרגע הוא בעיקר בלול ובווילג'.

דף מידע על ביטוח חו"ל

1. חובה על כל חבר, בן/בת משק, ילד, הורה, להוציא ביטוח חו"ל כאשר נוסעים לחו"ל. הביטוח מכסה אירועי בריאות, תאונות, טיפול דחוף בשיניים, וגם אבידת חפצים או ע"י אבידה סתם, או כתוצאה מגניבה. המשק לא יכול להיות אחראי על הוצאות כאלה בחו"ל, ללא כיסוי ביטוח. מי שלא מוציא ביטוח צריך לדעת שכל ההוצאות שינבעו מאירועים בחו"ל יפלו עליו אישית. כדי להדגיש את חשיבות העניין, בערך ל-25% של הנוסעים יש תביעה כלשהי מחברת הביטוח.
 2. המחיר בערך \$1 ליום לנסיעות לארה"ב, דרום אפריקה, אוסטרליה וארצות במרחק דומה, וקצת יותר זול לאירופה וארצות קרובות. יש תעריף מיוחד וזול יותר לחופשה בסיני. מיום הולדת 71 התעריף כפול התעריף הרגיל, ותקופת הביטוח מוגבלת ל-91 יום. אפשר להאריך את התקופה אם לא היו תביעות תוך התקופה.

לאלה שסובלים ממחלות כרוניות התעריף בערך \$3.50 ליום. מחלות אלה הן מחלות כגון ריאות, לב, וסוכרת. על תעריף זה יש תוספת גיל. מיום הולדת 60 עד 65, התוספת 25%; עד 70, 50%; עד 75, 75%; עד 80, 100%; בגילים אלה יש גם מגבלה לתקופת הביטוח, בדרך כלל מקסימום חדשיים, עם אפשרות לבקש הארכה לשבוע שבועיים אם לא היו תביעות בינתיים.

חברת הביטוח אינה מוכנה לבטח נשים בהריון אחרי השבוע 26. התעריף לנשים שטרם הגיעו לשבוע זה הוא \$3.50 ליום בערך.
3. אם אין בעיות מיוחדות אפשר לקבל את הביטוח תוך שבוע ימים. אלה שצריכים ביטוח מיוחד (ראה סעיף 2) חייבים להתחיל את הפעולה כחדשיים לפני הנסיעה, כי עליהם למלא טופס מיוחד, לקבל אישור הרופא ובמקרים של בעיות לב לעבור מבחן מאמץ.
 4. הורים של בנים השוהים בחו"ל לתקופה ארוכה חייבים לוודא שהם מבוטחים, לברר ולהודיע אם יש להאריך את תקופת הביטוח. אפשר להאריך פוליסות עד סוף השנה השנייה. אחרי השנה הראשונה התעריף מתחיל לעלות. אין צורך להאריך לכל התקופה בבת אחת, אפשר כל 3 חדשים. אנו מבקשים גם מהורים של בנים שעזבו את המשק לוודא שבניהם מוציאים ביטוח כאשר הם נוסעים לחו"ל, על מנת למנוע מצב בו קורה, חס וחלילה, משהו, והמשפחה צריכה לעזור.
- חברת הביטוח אינה מוכנה לבטח בהפסקות. אם, למשל הבן עובד בחו"ל ובזמן העבודה הוא מובטח מהחברה שבה הוא עובד, וכתוצאה מפסיק את הביטוח מהארץ, לא יוכל לחדש את הביטוח מהתאריך שהוא רוצה. חברת הביטוח יחייב אותו לכל התקופה שהיה בחו"ל.
5. יש מספר אלטרנטיבות לביטוח דרך התק"מ שכדאי לברר אתי במקרים מיוחדים, למשל הוצאת כרטיס אשראי של ויזה, או ביטוח בריאות בלבד דרך קופת חולים.
 6. טפסים למילוי הבקשה נמצאים במשרד אצלי. אפשר לפנות אלי בכל מה שקשור בביטוח זה, שאלות, בירורים וכו'.

מיכאל

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * If you said to yourself this week "I don't remember such heat at the end of May" you were quite right. The last time temperatures rose to the forties in the Galilee was, according to the weather-man in the year of 1942!! No doubt by the time we get round to the "moon-light swim" in the pool, which is being organised from 19.30 this evening, there will be cold winds howling...
- * The extreme heat has had an unhealthy influence on some of our crops as well - although I am told that with increased irrigation all should be well.
- * The factory took part in the "Technology 1995" exhibition in Tel Aviv this week. "Our stand attracted a lot of attention" said Henry Sprung, who sat there for one of the days, "mainly because of the rocket..." "What rocket?" I asked. Well, it seems that we make parts for a small anti-radar rocket, and were allowed to display it.
- * Victor found a baby-hawk in the factory this week, and our children are feeding it, hoping it will survive.
- * The heat of the last week caused a number of bush-fires in the vicinity. We are told from our fire-fighting team that in case of need for additional volunteers, notices will be displayed on television interrupting ALL the programmes for a minute (but you and me are NOT one of the people expected to run out and help...)
- * Rachel Flink-Jackson is now in charge of Beit-Yonatan, together with Charlotte, who is actually a geriatric nurse. A House Committee has been set up to help with running the place and work out plans for further development.

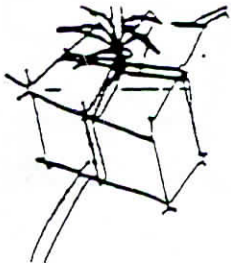
Keep well, and/or keep smiling, SHABBAT SHALOM

Inge

JAHREZEIT

2 SIVAN 1983	ESTHER ROSE
2 SIVAN 1957	FRIEDA RISH
5 SIVAN 1967	ARYE DVIR

MAZAL TOU

{ } HAPPY BIRTHDAY { }
{ } { } { } { } { } { } { } { } { } { }

{ } HAPPY ANIVERSARY { }
{ } { } { } { } { } { } { } { } { } { }

28.5 ASAF MASER
ORAN COLLINS
ZIVIA BRODIE (POTASH)
SASSON MARCUSON
CARMEL WINKLER
Mrs. LORNA DEVOLT
ORION HARMAN (RIFKIND GRANDSON)

29.5 YAEL & AARON LEVINE
30.5 ORAH (BEN-ZVI) & ED LEIBOVIT
1.6 RONIT & JOHNNY HARMATZ
2.6 RUTH & EYTAN GEDALISON
3.6 MARION & LES GERSHMAN

29.5 Mrs. FANNY NORTON
YIGAL BEN-CHAIM
NOI'T BROER
NADAV AMIT
ASA ERENBERG
[MA'AYAN DOARI - B' DOARI]
[TOR DOARI - GRANDCHILDREN]

Hallo - Hello... (The new telephone exchange and what it entails.)

30.5 BATYA RAINES
RAYMOND SOLOMON
RAMI GOLAN
RONIT HARMATZ
ADI SCHWARTZ
ELLA CHURDIAN (SHERAK GRANDDAUGHTER)
ONGI MADER (GRANDDAUGHTER)

31.5 CELIA BERGMAN
AVIV ROSENKRANTZ
CLAIRE BEN-DAVID

1.6 HARRY B. RKE
LEN WEINTRAUB
MERAV BEN-AVI
NA'AMA MADER

2.6 YAEL WINKLER
ANAT GUTTER
IRIT AZRAN (SHAYNGESICHT)
YODI HAMEIRI

3.6 MICHAL HAMEIRI
SARI RAVIV (BILGORY)

All internal telephone numbers have an additional "4" at the beginning.

To get an outside line - dial 9

To activate "follow me" dial 18

In order to contact Kfar Hanassi from outside the kibbutz, dial 06-6914 plus the internal number you need.

If you hear of anyone having difficulties getting through to you from outside, let David Ellman know.

For a certain period the old number is working concurrently and after that there will be a record with the new number.

If there are additional services or further changes, I shall keep you posted.